

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 круна по године 6 круна.
За све остале земље годинине 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Претплата се прима само у год. и полугодним роковима.
Поједини број 20 хелера.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Главни уредник: Милош Живковић

СЛУЖБЕНИ ДИО.

У указу министарства унутрашњих дјела о постављању Милисави Шакотића за племенског капетана, који је објављен у 32 бр. „Гласа Црногорца“, погрешно је штампано, а погрешке у пријепису: *зетске*, на мјесто: *подгоричке* капетаније.

Та се грешка овим исправља.
Број 4929. Из канцеларије министарства унутрашњих дјела, 14 августа, 1906 год. на Цетинју.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВЈЕСТИ.

— Данас као на дан ступања Његовог Имп. Величанства Султана Абдул Хамида II. на пријесто, било је у овдашњем царско-отоманском посланству честитање и примање. Честитања је примао царско-отомански пуномоћни министар при нашем двору, г. Февзи-паша. На честитање је ишао Њ. В. Књаз Мирко, у име Његовог Краљевског Височанства Књаза Господара ађутант Књаза Господара, г. Михаил Поповић, а у име Књажевске Владе министар војни бригадир г. Ј. Вукотић са I секретаром министарства иностр. дјела г. А. Мартиновићем. На честитању су били и господари чланови оvd. дипломатског круга као и многи ваши великодостојници и виђани грађани. За вријеме пријема и честитања војна музика је пред станом посланства свирала царску отоманску химну „Хамидију“ и остале пробране комане.

— Г. барон Кун, аустро-угарски министар при нашем двору, вратио се са гђом баронесом с пута из Коларина.

— Царско руски посланик при нашем двору г. Петар Максимов отпутовао је са госпођом у иностранство на допуст.

— Г. потпуковник Потапов, царско руски војни агент на Цетинју, вратио се с породицом из Улциња.

— Г. Стајн, секретар царско-руског посланства, вратио се са госпођом из иностранства са допушта те ће за вријеме одсуства г. посланика отправљати послове посланства.

Русија земља будућности.

Русија је з-мља будућности.

Ко то вели? Да ли каква руски или други који словенски лист, коме је драго да тако буде.

То је рекао нико други но велики њемачки лист „Келеске Новине“, за кога се не може претпостављати, да ће о Русији тако што написати, што му је особито драго. Саопштавајући ледене и непомичне бројке из званичног руског државног извјештаја о стању руске трговине у прошлој години. „Келеске Новине“ на крају великог извјештаја додају ријечи:

Русија је земља будућности!

Ове ријечи — пише један словенски лист — необично пријатно звоне у уву сваког Словена. У данашња, кад из Русије долазе вјести о домаћим нередима, гнусним атентатима, крвопролићима, штрајковима и побунама, ријечи: Русија је земља будућности — морају свакога да обрадују.

Новине, нарочито оне које су непријатељски расположене према Ру-

сији и свему што је словенско. Свакодневно пишу како је у Русији највећа анархија, како се љуљају дрвене ноге под великим сјеверним словенским дином, како је Русија свршила своју мисију, како ће се ускоро распасти, како је неспособан руски народ сам собом да управља, и међу таквим најцрњим вјестима о Русији, које равнате по свијету словенски непријатељи, од једном се ухватио с ове стране, од које се за Русију не може очекивати ништа пријатно, зачуше озбиљна ријечи:

Русија је земља будућности.

Откуда сад такво мишљење? Зар Русија, о којој пишу непријатељски листови — продужава поменути словенски лист — као о мртваци, кога треба само опојати онда сахранити да би над гробом његовим што прије уживали масну даћу сви доброжелатељи словенски и руски, зар Русија, која је „неспособна“ сама собом да управља, може да буде земља будућности?

Друго су приче јеврејске штампе о руском црном апсолутизму, о „варварству“, о анархији, а са свим су друга ствар хладни рачуни свјетских великих банкара и зеленаша, који су, као практични и грабљиви људи, којима је новац све и сва, пронашли, да је Русија неисцрпиви извор земаљских блага, да је словенско руско царство на свијету најбогатије, да оно својим житом храни тако рђи пола свијета.

Званични руски државни извјештај, који се потпуно поклапа с извјештајима берзанаца у Бечу, Берлину, Паризу и Лондону, донио је као гору непомичне цифре: руски трговински биланс у прошлој години износио је 4 милијарде и 86 милијона франака, од које суме пада на извоз 1.020.000.000, а на увоз 552 милијона рубаља. По овоме извјештају руско царство у 1905. години извезло је својих домаћих производа више но што је увезло страних за читаву милијарду и 183 милијона рубаља.

Колосална цифра! Русија је прошле године била у трговинској активности за 1.183 милијона франака. У активности је Русија и онда, кад је свршила тешки и веома скупи рат са Јапаном: у активности је Русија и онда, кад је у 83 губерније жетва била врло слаба; у активности је велика и моћна словенска Русија и онда, кад на дому падају бомбе, врше се атентати, штрајкови, побуне, нереди! Која би друга велика државна последица једног великог рата, веома скупог у крви и новцу; последице свију домаћих јада и вевола могла да буде у трговинској, привредно-економској и новчаној сјајној активности? У времену кад падају главне руских генералних губернатора од бомба вликовачких атентатора и кад јавна трговина и саобраћај због нереди са свим природно морају да застану, Русија унапријед исплаћује купоне својих зајмова у иностранству. Може ли таква земља да пропадне?

Прошле године непријатељи руски писали су како је у Русији глад, а међу тим те исте године из Русије извезено је 116 милијона метричких центна жита у вриједности од 1.025 милијона франака. Земља, у којој је глад, не може на поуздано толико жита да извезе, већ би га морала увозити. Руско жито представља

44% вриједности цјелокупног руског извоза. Русија је што се тиче живота регулатор његове цијене на свјетским пијацима. Кад у Русији не би риђало жито, цио би свијет осјетио рђаве пошљедице. Такво царство које има жита на претек толико, да њиме може да исхрани 150 милијона својих поданика и да га још сваке године извезе у иностранство за милијарду франака, не може лако страдати финансијски и привредно. Зато се европски банкарни отимију ко ће прије кад затреба позајмити Русији пара, ма она волила страши и крвав рат, ма било у којој нереди и буна. Знају они добро, да је све то пролазно, и да је циновско руско царство пребољело многе кризе, па ће пребољети и ову. А препредени европски трговци и банкарни не улажу свој новац тамо, гдје ће бити пропасти, већ тамо, гдје предстоји сјајна будућност.

Европски финансијери и банкарни веле: Русија је земља будућности. Кад они тако веле, онда Словенство таквом оцјеном може да буде најрадосније, јер банкарни данас умију најбоље да опицају пуле живота сваке државе.

Политичке вјести

Атентат на руског министра предсједника. Неки дан је у Петрограду на препреден и свиреп начин извршен атентат на руског министра предсједника Столипина. Зато, што је Столипин у једној сједници распуштене Думе био изјавио још као министар унутр. дјела у Горемининовом кабинету, да револуционарима неће попустити, и зато, што се послије распуштања Думе примио за министра предсједника, тајни револуционарни одбор осудио га је на смрт. Веле руски листови, да је тај одбор донио своју одлуку у Москви и да је због тога у Петрограду послао своје чланове, који ће извршити само дјело. Ових дана у једном хотелу у Петрограду одсјела су два сумњива лица, два млада човјека од својих 25—28 година. Унапријед су платили за собу у хотелу 250 рубаља. Другог дана дошли су код њих једна женска и још један млади човјек. Трећег дана прва два млада човјека појавише се на вратима своје собе обучени у униформе жандармеријских официра. Портир хотела веома се изненадио кад их је видео у официрској униформи, те их хтеде узети на око и пријавити оближњој полицијској власти, али оба сумњива лица саслетјеше портира да никоме ништа не кажује, те му дадоше богату награду.

По томе оба лажна официра сједоме у један фијакер и одвезоме се до једног полуострва у Неви, гдје је у парку у својој виши ставао министар предсједник Столипин. Било је већ око подне кад су приспјели. Свиђоме се са фијакера и успеше се горе на степенице. У великом салону за чекање било је много свијета, који је чекао да га министар прими. Ту је било равне господе и дама. Министрове слуге кад видјеше ова два официра како дрско уђоме, ставоме пред њих и запитаху их за име. Они се томе опираху, и рекоше да као офи-

цири имају право да одмах уђу код министра због неког важног посла. У тој свиђи са слугама и гурању пред вратима, једноме од официра случајно испале из цеоа бомба и паде на под, распрунувши се. Настаде ужасна експлозија. Салон за чекање, ходник и оближње собе одлетјеше у вавдух. Зачу се јук и удисање рањених и оних, који су се борили са душом. У оближњој соби рупевине покрише министрову ћерку и синчића. Срећним случајем министар се спасао, пошто је његов кабинет био у крају куће позади. Један од атентатора је на мјесту остао мртав, други је рањен. Унутра у салону за чекање погинуло је 30 лица, међу њима веома угледних својим положајем. Одмах је долетјела полиција и ухватила атентаторе, предузевши истрагу. Пожарници су отпочели гасити ватру и спасавати рањене. У свима круговима у Петрограду атентат је изазвао одвратност и гнушање.

Чим је цар дознао за атентат, одмах је преко телефона изјавио министру предсједнику своје саучешће овим ријечима: *Немам у овоме трепушцу ријечи, којима бих дао изрази своје гнушање над гнусним делом. Богу благодарим што вас је сачувао, и у његово се провиђење уздм. да ће вам ћерка и синчић остати у животу.*

Сва свјетска штампа, и она која симпатизује Русији, и она, која јој не симпатизује, у начелу осуђује атентат на руског министра предсједника. Бесумни анархисти и нихови браћа руски нихилисти постали су губа модерног чољечанства. Они су зло данашњег људског друштва, данашњих нередовних и жалосних социјалних прилика. Њихова су дјела пошљедице безумља, нешто што чољека спушта на најнижи степен дивље вјери, која не бира средства да дође до свога циља. Анархијам и нихилизам је ужасна болест чољечанства XX вијека, којој треба пронаћи лијека. Јер та болест је једнако опасна за све носиоце и представнике реда и поретка, ма ти носиоци били у монархији или републици. Од те болести се с равном мјером бране како они у Паризу, Бечу, Берлину, Лондону, Мадриду и Риму тако и они у Петрограду. Анархијаму, ма му био пред очима и каква добар политички задатак, данас нико не симпатизује, јер он не штети никога ко представља ред.

Књижевност, уметност и просвјета

(Југословенски покојници) У току од неколико пошљедњих дана јужно Словенство изгубило је једног за другим више својих умих великана. Најпознатије умрије у Копривници у Хрватској одличан хрватски књижевник Јосиф Коварац, који је својим ванредно лијеппи приповијеткама, цуним духа и нових мисли, створио епоху у хрватској приповиједачкој књижевности. За њим умрије у Србији архимандрит Иларион Весић, ректор призренске богословије, одличан радник ерпски на просвјетном и прквенном пољу. Још не би на добусан гроб архимандрита Весића, а у Соко Бањи умрије велики приповиједач ерпски Стеван Сремац, а за овим у Врњачкој Бањи у Србији велики војсковођа и државник ерпски, бив краљевски намјесник генерал Белимарковић.

И за велике народе овако чести губици првих синова били би тешки, а како ли за мале народе на Словенском Југу, којима је свака и најмања умна снага веома потребна.

(† Архимандрит Иларион Весић). У Крушевцу у Србији напредно је преминуо архимандрит Иларион С. Весић, ректор призренске богословије, који је тамо био дошао из Призрена да се преко школског одмора одмори од тешког рада. Архимандрит Весић био је риједак калуђер ерски, риједак родољуб и још риједки марљив радник ерски у неослободљивим крајевима ерским. Његова племенита ерска душа подједнако је осјећала за све Србе ма откуд били, ма чије поданици били. Његова племенитост ерског срца није умјела да прави у љубави разлику између Срба ове или оне провинције и као ректор призренске богословије он је тамо под свјим топлим крилима скупљао све сиротне Српчине из свију крајева ерских, нарочито из неослободљивих. То се данас, на жалост, мора код једног Србина да истиче као особита врлина, и зато та врлина, код архимандрита Весића у толико више упада у очи, у колико је мање има код других по подсјају од њега много већих Срба.

Архимандрит Весић родио се у селу Пепељевцу код Крушевца у Србији 1855. године. Богословију је свршио у Биограду, и пошто је последице 16 година свје свештеничке службе у Пепељевцу остао удовица, пошао је са Митрополитом Михаилом у Русију, гдје је у Кијеву у 40 тим годинама свог живота свршио Духовну Академију. По повратку у Србију пристао је да пише у Стару Србију, те је у Скопљу био директор ерске гимназије. Ту је својом енергијом и пошеним радом у свакога уливао поштовање. При отицању ерске цркве Св. Спаса стекао је био неопцењиву заслугу. Једне недеље у тој цркви скупштина се ерски Грци, који су на њу претендовали, те хтједоше поред Срба у њу да одслуже литургију. Срби се томе одлучише и у мало што не даје дометежа. Тада ће Грци, видјевши да ће их Срби истерати, узвикнути: ко је парски човек, нека из ње на пољу! Архимандрит Весић увијек присебан, видећи то лукавство, стаде при пред своје Србе и гурну у црквену врата, узвикнувши: Сми смо ми парски људи, и у здравље палишахово, Срби браћо изђите за мном у цркву, да се на своме језику помолимо Свештештву за здравље Султаново и срећу ерск и народа! Од тада је црква Св. Спаса, у којој се крунисао Цар Душан, враћена Србима, благодарем енергији архимандрита Весића. Вративши се из Старе Србије, архимандрит Весић постављен је у Биограду за ректора бисградске богословије, па кад се прије три године поново указала потреба да оде у Стару Србију, отишао је у Призрен за ректора тамошње ерске богословије и учитељске школе.

Архимандрит Весић био је одличан црквени бесједник, веома образложен калуђер, савременог васпитања, али старог ерског родољубивог срца и душе.

Нека му буде трајна успмена и на овим странама Српства, јер је и многу нашу дјecu, као ректор призренске богословије, васпитавао и на пут изводио.

(Прослава битке на Мишару). У Шапцу у Србији образован је одбор за прославу стогодишњице битке на Мишару, и одбор је упутио свима ерским листовима овај проглас:

ЛИСТАК.

ВАРОШКА ПРАШИНА

„И постаће прах по свој земљи Мисирској, а од њега ће постати крсто пуне гноја и на њима и на стоци по свој земљи Мисирској“.

Св. Писмо; кн. Мој. гл. 9; ст. 9.

Настају врућине и суше, дакле доба године, кад ће нас варошане, прашина по улицама давити. И на тих м времену жив промет кола и пешака, па онда дуге женске хаљине дижу прашину у ваздух, а кад трамвајска кола мало јачим брзином пођу, па њима се од оне струге усукметају читави облаци улчне нечистоће. Дупе ли још мало јачи вјетар — а тога сада имамо готово сваки дан — онда не можемо од прашине умином ска отворити.

А прашина је велики непријатељ здравља. Није само за то, што заспе уста, очи и уши; што удисана дражн нос, грло и плућа, те изазива кихање и кашаљ, а по гдјекада и запаљење слузокоже (катаре) тих органа, него још што уз то унеси у наше тијело и небројане, ситишће, невидовне клице на ту гдје и онако раздражену и промијењену слузокожу, а са клицама по гдјекада и коју озбиљнију заразу (гнојење, „црвени вјетар“, шарлах, дифтерију, запаљење плућа и марамице, јектику итд.) Питајте само наше лекаре, кад имају највише болесника, па ће вам јамачно сви рећи, да је то редовно иза каквог појачаг, суког и топлог вјетра, кад се варошке улице у облак прашине завију. То је тако обична појава, да они већ у напријед знају, кад ће бити којих болести, и кад ће они највише посла имати. Од прије се то до-

Деветогодишњи устанак народа ерског под вођством славног Ђођа Тополца, био је дуг низ тешких, мученичких, крвавих, али и правих витешких дана. У низу тме — одава Битка Мишарска по свему: Шака раје гладне и голе — петстољетно робље, сружано једино слогом и свијешћу за слободу, испремила је била на Мишару своје ерске груди пред десетину пута јачег угњетача, и након страшног дводневног окршаја победила га и смирила.

Од тих дана Мишар је узор, понос и радост свију Срба и Српкиња: Срби се радују што су својим јунаштем задјелили свијет; Српкиње се поносе што су у Српству огањиле такав цвијет.

Српска историја описала је Мишар аљутним словима на својим страницима; гусле опјевале су „Бој на Мишару“ достојно на својим струнама а захвална срца и душе свих Срба и Српкиња, испуњене су при Мишарским Јунацима само драгоцијеним предањима и успоменама.

И ерски свештеник и ерски привредник, и ерски занатлија, и ерски војник, и ерски ученик — сви у свему Српству: од свијетла владара до планинска коњобара, од одојчета до погурена старца — листом сви што србују, сви они птују и величају Мишар и одушевљавају се њиме, јер је победа ерска на Мишару и истини затресла била царске конаке у Стамбулу.

Честита браћо и сестре,

У августу месецу ове 1906. године наврашћу се прво стљеће од славног боја мишарског.

Округ подрински у чијој је области Мишар, и окружни град Шабац који је на дмак Мишару, ријешили су и спремили су се да у знак захвалног сјећања учине прекаду гробна Мишарских Јунака откривањем споменика и тродневним светковањем у дане 25, 26 и 27 августа.

На то значајно свесерпско слање, Дринскавље и Шабац позивају братски љубављу на учешће све Србе и Српкиње из свих ерских покрајина од Црне до Синега Мора и од Солуна до Будима!

Дјете нам! Ми ћемо нас раширених руку дочекати.

У очекивању великог броја посетилаца ове прославе са стране, молимо сваког брата Србина, који мисли ову прославу посјетити, да нам се раније јави дописном картом, са сазнаком, колико њих у друштво мисле доћи и какве жеље имају у вгледу станова, како би одбор за прославу могао учинити потребне припреме за дочек и расп ред гостију.

Адресовати: Одбору за прославу, Шабац.

Домаће вијести

(Министарске вијести). Предсједник Министарског Савјета и министар инотранних дјела г. Лазар Мијушковић отпутовао је у Никшић, а министар унутрашњих дјела г. Јабуд Гојинић отпутовао је у Вар.

(Изасланици на свескопско слету). На свескопско слету у Загребу заступају нашу земљу г. г. Спасаје Пилетић, предсједник подгоричке општине, и Димитрије Беговић, секретар министарства фи-

водио у везу са свјим вјетром и говорили: „ухватити га или прсбл ознјена нјетар“, а данас се позитивно зна, да је већи дио тих обољева поријеклом својим не од саме ваздушне струге, него баш од прашине и оних клица, које та струга са собом носи.

Пашће — може бити — коме на ум, да ме овом приликом запита, како онда селак од прашине живостане? По селима је не много више: па путања он по њој до чланака газе, а селским колекским друмовима се у њој дави... па се ипак за то не може рећи, да више болује од варошана. Кад би баш сама прашина била тако опасна, онда би селаци од ње морали много више страдати.

Тај приговор изгледа у први мах савсвим оправдан, али се не може одржати, чим у овоме питању узмемо све у рачун. Прашина са варошких улица није она густа прашина, која се диже по просторним и отвореним мјестима наших села растуца типа и њихових путова. У повећој вароши, гдје је на уском простору толико хиљада људи и домаћих животиња, гдје цијеле године владају разноврне болести и заразе, доспе на површину земљишта толико нечистоће и разних (па и кулних) клица, да ту прашина мора бити заражена. Гдје уличом сваки дан прсће по хиљадама људи свакојаким манама у болестима; гдје се ради лијечења са свих страна слежу разноврсни болесници: — ту ће, наравно, и прашина бити нечистија и опаснија, него по отвореним сеоским друмовима и путањама, којим ријетко кад које чељаде прсће или кола мину. Варошка прашина са најживљих улица и шеталишта биће, дакле, много опаснија него и најгушћа сеоска, и тако се може протумачити, зашто селаци своју прашину боље подносе него грађани великих градова.

нансија, који су у ту сврху отпутовали у Загреб.

(Одликован). Учитељ г. Томо Јоксимовић одликован је Даниловим орденом V. степена.

(Почиње упис). Уписивање дјеце у Дјечији Сад Њ. Ц. В. Велике Книжнице Милана Николаеве на Петину почиње 21. ов. месеца и трајаће закључно до 22. истог. Сва даља потребна обавјештења родитељи дјечији моћи ће да добију за време уписа дјеце у самоме заводу.

(Још једном на знање). Умољавају се још једном сва она лица, која уредништву „Гласа Црногорца“ имају да шаљу каква новчана упутница и новчана писма, или какве сласе и изјаве благодарности, да шаљу све то једино на адресу администрације „Гласа Црногорца“ а никак не на адресу уредништва „Гласа Црногорца“ или на адресу његовог уредника. Уредништву листа или његовом уреднику ишту се слати само они рукописи, који су одређени за све оно у листу, што не иде у огласе. У противном ствара се често метакта и забуна, која је штетна како за појединце, тако и за само уредништво листа, коме се ствара издишан посао.

(Приложили за дизање храма). Наши браћа Пригорани и Херцеговци, који живе у Чикагу у Америци, сјетили се и храма Св. Николе у општини горњопољској који се сада довршава, и посладе преко господина командира Радојине Дурова кр. 560 да их употреби за украс поменутог храма. Општина горњопољска најтоплије благодари племенитим приложницима износећи овим путем њихова имена:

Лазо Ичановић с Његуша кр. 15, Раде Мјучић из Црквица кр. 10; Перко Зечевић из Бањана. Крсто Зечевић из Бањана Симо Копривица, Јован К. Копривица, Јован Р. Копривица по кр. 5, Јован Н. Копривица кр. 6; Јован Ш. Копривица, Петар Ј. Копривица, Марко Ј. Копривица, Јован А. Копривица Томо С. Копривица, Тетко М. Копривица, Миле Глушчић из Црквица, Миодра Шапурић, Панто Шапурић и Мито Вјелетић по кр. 5, Марко Томашевић из Бањана кр. 25. Јован Каљбарда кр. 10, Гојко Вулајић, Ђођије Немадић, Новица Вујиновић Вилас Вујиновић, из Гдце. Милан Рајичевић Мијат Рајичевић, Машан Рајичевић, Радоја Рајичевић, Вилас Рајичевић Никола Рајичевић из Озранића по кр. 5, Мијало Грујичић из Никшића кр. 5, Жрко Петрушић кр. 10, Перша Гиљев кр. 7-25, Миланас Ђеранић кр. 10, Машан Кикириш кр. 5, Илија Курдулија кр. 15, и Грују Курдулија из Ускока кр. 10; Крсто Самарчић кр. 25; Пајо Самарчић, Илија Самарчић, Драго Самарчић, Новица Вјанћ, Трико Војанић, Ђоко Вјанић, Јован Конач и Милан Радновић по кр. 5, Радуле Радловић кр. 10; Лазар Илић и Машан Мјезловић по кр. 25 Јован Мјезловић кр. 12-50 Јанко Мјезловић кр. 10, Неђељко Мјезловић кр. 15, Свекла Међедовић и Петко Међедовић по кр. 10, Павле Ђорђевић кр. 25; Крсто Ђорђевић, Лука Ђорђевић, Јован Ђорђевић и Радован Ђорђевић по кр. 15, Обрад Симавић кр. 25, Јанко Симавић кр. 10, Јован Бобот кр. 5, и Вељо Симавић из Кривошија кр. 20.

Да се и варошачи од те спосности сачувају, ваља прије свега да се постарају за добру калдрму — нарочито у оних улицама, гдје је најживљии саобраћај свијета и кола, па онда одмах са тим за одржање што веће чистоте по њој. Гдје још има некалдрмисаних а живих улица, или гдје су те улице тако јуљно калдрмисане а живих улица, али гдје су те улице тако рђаво калдрмисане, да се управо и не могу чисто одржавати: — ту, наравно, мора бити велике прашине, и та прашина мора бити здрављу опасна. Добра калдра и савремено чишћење улица су, дакле, два главна средства, да се опасне и несносне прашине опросте.

Али и поред најбоље калдрме, и поред најсавјеснијег одржања чистоте по њој не може се ипак прашина у живим улицама толико сузити, да се никак не диже. И у најбоље калдрмисаним и почистићеним улицама нагомила се живим саобраћајем преко дана толико нечистоће, да се и опет мора прашина дизати. Ту нечистоту и прашину не можемо ни дану шчишћавати због јаког саобраћаја, па се с тога морамо на други начин постарати, да нам нико не нахуди.

Најпростији и најпоузданији начин, да се нагомилавајућу прашину сачувамо, то је редовно поливање улица кад је томе вријеме. С тога ће варошке општине за здравље својих грађана много учинити, ако се постарају, да се љети све, а нарочито великом саобраћају изложене улице редовно поливају, кадгод нијеу већ кишом справе и овалжене. Махом то боље општине и раде, али, на жалост, по гдјекада тако, да од тога нема велике користи. Ево у чему већином гр јеше.

Прије свега сасвим је природно, да ће поливање улица имати само онда успјеха, ако је пизашно, а не тек површно. Пош-

Телеграми Бечког Кор. Бироа

МОСТАР, 18. августа. — (Специјална телеграм). Градско мостарско поглаварство данас је сазвало ванредну сјелницу вијећа по нареби зем. владе, ради поздрављања Његовог Величанства Аустријског Цара Фрање Ј. I. приликом његова доласка у Требиње. Цјелокупно се вијеће без разлике вјере одазвало и састало у вијећници Поглаварство без даљег предлажа, да се у изасланство, које ће Његово Величанство поздравити у Требињу одаберу, поред начелника и два подначелника, још и 4 вијећника и то: Мујага Комадина и Хаџи Хусеин Кајтац (муслимани) Перо Шантић (правосл.) и Анте Бутиган (католи). На питање вијећника Мујаге Комадина, да ли власти јамче, да се никакви меморандуми, споменице и томе слично, неће том приликом цару предати, који би дирали садања држ правни положај Босне и Херцеговине, јер би он (Комадина) и остали вијећници муслимани по свом претходном закључку у том случају издвојили се од те депутације и прикључили се депутацији, која би уз муслиманско вјерско-просвјетно питање реагирала против сличних манифестација, било усмених било писмених. Иза тога узео је ријеч вијећник Перо Шантић и рекао је, да би се он као заступник грађанства мостарског, а нарочито Срба православних, примио дужности, да као депутат градски пође у Требиње поздравити Њег. Величанство, но само под условом, ако би власти, као што је Комадина већ изјавио, зајамчиле, да се из Босне и Херцеговине неће Њег. Величанству ни усмено ни писмено предавати никаквих меморандума и слично томе ма од кога било, који би тавијали садања држ. прав. положај Босне и Херцеговине јер би се и он (Шантић) у том случају а по претходном договору са својим саплеменницима одвојио од градског изасланства и прикључио оној депутацији која се за тај случај спремила, да реагира и протестује против таквих меморандума, изјава и т. д. и предлаже да све вијеће усвоји овај предлог. Пошто је владин повјереник поново и изрично увјеравао и зајемчио да такве депутације неће бити припуштене пред Њег. Величанство, јер Њег. Величанство приликом боравка у Требињу неће примати никаквих депутација ни поклоњства

кропити и попрекати улице, да се на љет њој приликом одамх последи неколико минута и опет савршено сасуше, а значи само узалуд трошити и вријеме и новца, а сметати саобраћају. Ко, дакле, доста мисли, да веже (покупи) прашину са варошких улица, како се неће саобраћајем у ваздух дизати, тај мора улице изашно поливати. У добро уређеним градовима чине то тако, да вода све потоким тече — по гдјекада и два пута на дан.

Друга погодба за успјешно сузбијање прашине је правило, да се улице редовно и на вријеме поливају — било изглетом на кишу, или не — а на то се баш код нас слабо пазе. Изгледа да општине хоће и у томе да штеде — па буд мало поливају или управо тек прскају, туд се још и у томе скажују, и при најмањем блачку кишу ишчекују, да она мјесто њих то сврши.

Најпошље и то ваља на уму имати, да не вриједи много поливати улице само сриједом, када кола продаве, него то исто ваља чинити и са тротоарима. Ту је обично највећа и најопаснија нечистоћа; ту је најживљии саобраћај — нарочито женски са дугачким хаљинама; па ту је, разумије се, и највећа прашина. Исто тако ваља поливати и стазе по шеталиштима, јер иначе така шеталишта не одговарају својој задаћи. У њима ч вјек тражи свјежине и чиста ваздуха, а не загушају и заражену прашину, коју она вреа и гулгула диже. Та заади и паркови нијесу изложбе, него здравствене установе: — то су управо плућа великоварошана, па њих треба његовати.

„Здравље“

Д-р Ј.

из Босне и Херцеговине осам једино вјерске поглавице све три вјере из Мостара. потпредседника срп. прав. епарх. савјета Вјислава Шолу, те градско заступство мостарско и требињско, вијеће је *једногласно* усвојало и Комадинов и Шантићев предлог и изабрало за депутацију, која ће Његово Величанство поздравити у Требињу — поред начелника и оба подначелника — и вијећника: од Муслимана Мујага Комадина и Хаци-Хусеин Кјитиц, од (прав.) Црно Шантић и од (католи.) Авте Бутиган.

БЕЧ, 18. августа. — Цар је приспео јутрос из Ишља и одмах отпутовао у Тешен у Шлеској да присуствује маневрима.

ПЕТРОГРАД 18. августа. — Царски укиз наређује министру финансија, да учини издатак од 50 милиона помоћи за губерније у којима је била слаба жетва.

ЦАРИГРАД 18. августа. — Порта је узнемирена бугарским маневрима и одлашћем трупа на ова мјеста, гдје су до сада били погранични сукоби. Порта је учинила потребне кораке у Сједињеним и појачала своје трупе на граници.

МАРИЈЕНБАД 18. августа. — Супруга енглеског министра предјелника Камбел Банермана умрла је овдје.

СОФИЈА, 19. августа. — Начовић се вратио из Цариграда.

БИОГРАД, 19. августа. — У Кладову Краља је поздравило румунско нарочито изасланство. Шеф изасланства поздравио је Краља Петра у име свога владарца. Краљ је у почетак изасланства дао гала ручак, на коме су измијењене здравице.

ЗАГРЕБ, 19. августа. — Влада је пониматила рјешење загребачке општине, по коме је требало цара поздравити приликом његова путовања у Требиње са захтјевом да се Босна присједини Хрватској.

ПЕТРОГРАД 19. августа. — Цар је одобрио министру предјелнику Столицину да са својом цородом може пријећи на становање у Зимски Двор.

Школска објава

Поправни испити дозвољавају се једино оним ученицима Цетињске Гимназије, који имају из ма ког обавезног предмета *само једну слабу билићку*, сагласно § 46. и др. Закона о устројству гимназија у Књажевци Црвјој Гори.

Горње се и овим путем саопштава свијема оним ђацима и њиховим родитељима — односно старатељима — којих се тиче ради знања и управљања, почем се неки и по ред наведених законских прописа обраћају за то овоме Министарству.

Број 1750.

Цетиње, 28 јула 1906 год.

Министарство Просвјете

и

Црквених Послова.

(Зван.) 4—4

Школски Оглас

Предавања у Великој К. Ц. Државној Гимназији на Цетињу почињу идуће 1906—7. школ. год. 1. септембра.

У први разред Гимназије примају се они ученици, којима вије мање од 10 година од *тринаест* година, који су свршили четврти разред основне школе најмање са *врло добрим* успјехом, а који у то издрже пријемни испит. Сваки од ових ученика дужан је допјети крштевицу и свједоцбу, без чега се не може ниједан примити, а тако исто не може се уписати преко другог, а уписује се само 27, 28, 29. августа од 8—11 прије подне, а после подне испит изијем од 2—6 сати.

У остале разред уписују се ученици 30. и 31. августа до подно. Повонни и накнадни испити биће 30. августа после подне од 2—6.

Послије одржиног за уписивање времена неће се нико примити.

Сваки нови ученик, који буде примљен, треба да плати четири круне уписнине, а остали по пет круна.

Цетиње, 10 августа, 1906.

Зван. 2—3

Управа

Објава.

На основу рјешења Књ. Министарског Савјета, од 4 овога мјесеца, све државне *стипендије* даваће се од сада *по конкурс*.

За 1906/7. школску годину даваће се *првенствено* стипендије из факултете:

философски, технички, теолошки, правнички, лекарски и ветеринарски; за више и ниже агрономске, шумарске и трговачке школе; и за учитељске школе.

Компетентни уз *примјерно* владање морају имати *одличан* или *најмање врло добар* општи успјех.

Првенство имају они *редовни* студенти, који су већ на каквом факултету, или другој којој вишој стручној школи, која је у рангу факултета; а при једнаким условима — *сиром* и старији по школ. класи.

Компетентни имају такође — с осталим документима — приложити молби *лекарско* увјерење о своме здрављу и имовном стању, и то најмање до *првог септембра* сваке год. не.

За досадашње пак стипендијске (књи) важи објава потписаног Министарства од 1. марта ове године број 368.

Број 1541.

Цетиње, 7. јулија 1906. год.

Министарство Просвјете

и

(Зван.) 7—7. Црквених Послова.

Службени огласи

ИСПРАВКА

Јавна продаја непокретности, Ђошка Вукајловића из Никшића, извршиће се 19. новембра ове 1906. године, а не 19. октобра.

К броју 216 ех 1906—178—1905.

Никшић, 12. августа 1906. год.

Из Канцеларије

Р. 35, Бр. 381, 1,1 Општинског Суда

ОГЛАС

На основу рјешења Књ. Обласног Суда у Бјелу од 27. јуна 1906 год. Број 1083. ех 1906—IV—1902.—95., износи се на јавну продају доље описане непокретности Риста Савова Вујвића из Трнова, која је процијењена круна 2676 и х 40. Продаја ће се извршити у канцеларију потписаног кап. Суда у Брчели. За продају одређују се три рока: први 12. августа, други 12. септембра, трећи 12. јануара, идуће године 1907.

У три сата после подне. На првом року непокретност неће се продати, на другом х ће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности, а на трећем року уступиће се понудиоцу на више цене. Сваки лиценцијат дужан је положити јемство од 10% од процијењене вредности непокретности. Позивају се сви они те имају на непокретност какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве Суду при почетку прве продаје.

Опис непокретности:

1. у Доње Полаје $\frac{3}{4}$ —48 ораће земље. Граници: од истока непокретношћу Јака Милова Филипа П. в. Вева Вујовића и Ива Вождова Лешенића; од југа истог Јака М. Вујовића; од запада и сјевера законитим Риста Вујовића — процијењена круна 366—40 х.

2. у Горње Полаје $\frac{3}{4}$ —48 ораће земље. Граници: од истока, сјевера, запада непокретношћу Риста Вујовића; од југа Мила Зеца. Прцијењена круна 600.

3. у Палац тачно 1 рало $\frac{2}{4}$ — $\frac{1}{8}$ земље. Граници: од истока Мила Зеца, од југа попа Митра Вујовића, од запада и сјевера путом општинским — процијењена кр. 813.

4. четири листосјека горе у Шћепан каменицу. Граници: од сјевера и истока Пера В. Вујовића; од југа Митра Његушевића, од запада: Јака Милова, Стевана Ђ. рова Машана Томашева Вујовића. — Прцијењена кр. 200.

5. један листосјек горе у Вагалац. Граници: од истока Јака Милова, Филипа Павићева, Николе Б. Вујовића; од запада: гора Грађанска, од сјевера Стевана Ђуро-ва. — Прцијењена кр. 50.

6. четири листосјека горе у Товарце. — Граници: од истока Јака Милова, Филипа Павићева Вујовића; од југа попа Митра,

од запада комуница Трновска, од сјевера гора Грађанска. — Прцијењена кр. 60.

7. један листосјек горе више куће Граници: од истока Јака Милова, Стевана Ђ. рова; од југа Машана Томашева; од запада гора Грађанска; од сјевера Томана Зеца. — Прцијењена круна 50.

8. гора у Почивало. Граници: од истока комуница Крајачка; од југа Митра Савова; од запада гора грађанска; од сјевера Стевана Ђуро-ва. — Прцијењена кр. 10.

9. гора у Штрбину. Граници: од истока попа Митра; од југа гора Грјиска, од запада и сјевера попа Митра. — Прцијењена кр. 15.

10. гора у Тршљаку. Граници: од истока гором Папратничком; од југа Павића Шутанова; од запада гора Грјиска; од сјевера Сави Томова. — Прцијењена кр. 12.

11. једнокатна кућа на Трново, дужине 11 метара, ширине 5 метара; обор и лучњак. Прцијењено кр. 500.

СТЈЕЧАЈ

Рјешењем Књ. Обласног Суда од 27. јуна 1906 год., горњи бр. ј и ознака, отворен је стјечај над имовином Риста Вујовића, те се свим позивају сви његови дужитељи, који нијесу до сада пријавили своје тражбине, да исте пријаве потписаном суду ијд. ље до 1. септембра 1906 год., јер се поље реченог дана неће нијети пријаве у обзир узети.

К броју 472—210.—905.

Брчели, 25. јулија 1906 год.

Горњо-прм. кап. Суд

кап Милош Вукмановић

Р. 510, број 365 2,2

ОГЛАС

У смислу рјешења Књ. Обласног Суда на Цетињу од 19. маја т. г. број 1216 IV—1906—184 износи се на јавну продају доље описане непокретности Николе Радојева Бојанића из Бриђа, које су процијењене 2510 кр.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписаног Суда на Корнету. За продају се одређују три рока и то: 6. септембар, 6. октобар, т. г. и 6. фебруар 1907. год.

На првом року непокретности се неће продати испод процијењене вредности, на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности; а на трећем року непокретности ће се уступити понудиоцу највише цене.

Сваки је лиценцијат дужан положити јемство 10% од процијењене вредности непокретности.

Позивају се сви они, те имају на непокретност какво реално право, као и сви они који имају право прече купње, да се пријаве суду пријед почетка прве продаје.

Опис непокретности:

„Гривица“ 5 листо-бара листа; граници: од истока Станко Вукчевић, од југа Јоко Брновић, од запада Марко Вукчевић, а од сјевера Павић Брновић, процијењени 350 круна.

У „Станков грм“ 1 листо-бара листа; граници: од истока Јоко Вукчевић, од југа и запада Спасоје Брновић, а од сјевера Марко Вукчевић, процијењени 120 кр.

У „Станков долина“ 1 рало оранице и 1 листо-бара листа; граници: од истока Јоко Вукчевић, од југа и запада Марко Вукчевић, а од сјевера Никола Бојанић, процијењено 400 кр.

У „Л. зин“ $\frac{1}{2}$ рала оранице; граници: од истока Спасоје Брновић, као и од сјевера, од југа Јоко Брновић, а од запада седица пут, процијењено 180 кр.

У „Широка Бриђа“ 3 рала оранице у 2 комада. Први комад $\frac{1}{4}$ рала оранице; граници: од истока Јоко Брновић, од југа Спасоје Вукчевић, од запада Станко Вукчевић, а од сјевера Јоко Вукчевић.

Други комад $\frac{1}{4}$ рала оранице; граници: од истока Томаш Бојанић, од југа Радоје Брновић, од запада пут, а од сјевера Богдан Брновић, процијењени су оба комада 1460 кр.

Број 311—185—1906.

У Корнету, 6. августа 1906. г.

Капетански Суд,

Кап. Пиро В. Ускоковић.

Р. 344, бр. 373, 1,1

ОГЛАС

У смислу рјешења Књ. Обласног Суда на Цетињу од 26. априла т. г., број 1067 IV—1906—155., износи се на јавну продају доље описане непокретности Николе Лизарева Бојанића из Брежана, које су процијењене 7020 круна.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписаног Суда на Корнету. За продају се одређују три рока и то: 6. септембар, 6. октобар т. г. и 6. фебруара 1907. год.

На првом року неће се непокретност продати испод процијењене вредности, на другом хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности, на трећем року уступиће се понудиоцу највише цене.

Сваки је лиценцијат дужан положити јемство 10% од процијењене вредности.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, дужници повјериоци, и они који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

У Кривој долини $\frac{2}{4}$ рала оранице. Граници: од истока Букач Бјанић, од југа Никола Бојанић, од запада Ристо Иванић, а од сјевера Томаш и Павић Бојанић. Прцијењена 1500 круна.

У Јованинској згради 1 листо-бара листа. Граници: од истока Иво Бојанић, од југа Зеко Бојанић, од запада Ристо Бојанић, а од сјевера Спасоје Бојанић. Прцијењен 250 круна.

У Сиочевини $\frac{4}{4}$ рала земље оранице и 4 листо-бара листа и дп у комун. Квачев до исте. Граници: од истока и југа пут, од запада и сјевера комун, процијењена 3200 круна.

Под Челином 6 листо-бара листа. Граници: од истока Никола Бојанић, од југа Саво Кљичић, а од запада и сјевера пут. Прцијењена 1000 круна.

Кривушкун крш 4 листо-бара листа. Граници: од истока Зеко Бојанић, од југа Саво Кљичић, а од запада и сјевера сеоцки пут. Прцијењени 650 круна.

У Рупици $\frac{1}{4}$ рала оранице. Граници од сваке стране комун. Прцијењена 100 кр.

У Хошко ждријело 2 листо-бара листа. Граници: од истока запада и сјевера пут, а од југа Илија Брновић. Прцијењено 320 круна.

Број 437—236—1906.

У Корнету, 6 августа 1906. год.

Капетански Суд,

Кап. Пиро В. Ускоковић.

Р. 322, Број 374, 1,1.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Милоша Мемедовића, из Дужи, извршиће се 25. августа ове године, у 9 сати прије подне.

Види оглас у „Гласу Црногорца“ број 21. — 1906 год.

Број 336—1906—33—1905.

Шавник, 9 августа 1906 год.

Кап. За-тупник

Р. 43, Бр. 376 1,1 Буро Ј. Миловић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности, Новиле Касалице, из Комарице извршиће се 20. августа ове године, у 10 сати прије подне.

Види оглас у „Гласу Црногорца“ број 21. — 1906 год.

Број 337—3—1906.

Шавник, 9 августа 1906. год.

Кап. За-тупник

Р. 43, Бр. 377, 1,1 Буро Ј. Миловић.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности, пок. Мира Јовановића из Никшића, извршиће се 5. септембра ове 1906. год. и 5. јануара, идуће 1907. године.

Види оглас „Гласа Црногорца“ број 29. ов год.

К броју 633—464—1906.

Никшић 12 августа 1906.

Из Канцеларије

Р. 44, Бр. 382, 1,1 Општинског Суда

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Алила А. Кретошковића, из Подгорице, одлаже се 27. августа текуће године.

Види оглас у 29. броју „Гласа Црногорца“ из ове године.

К броју 1539—VI—1906—20.

Суд Општине вароши Подгорице

Р. 41 Бр. 380, 1,1

ОГЛАС

На основу рјешења Књ. Великог Суда од 23. јуна т. г. бр. 743 ех 1906—IV—1906—107, износи се на јавну продају доље описане непокретности Марка Николина Поповића и његових синова: Ника, Пера и Илије, из Доњег Крја, које се налази на Либку, а која је процијењена 4920 круна.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписаног суда у Бајцима. За продају одређују се три рока: 15. септембар, 15. октобра тек. год. и 15. фебруара 1907. године у три сата после подне.

На први рок неће се продати испод процијењене вредности, на другом и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цене.

Сваки је лиценцијат дужан положити јемство од 10% процијењене вредности непокретности.

Позивају се сви они, који имају на непокретност какво реално право, као и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду прије почетка прве продаје.

Опис непокретности:

1. Гора и један черек земље која се простире од Бачвице до Липог ждријела, граници: од истока гором Јока Ивова, југа и запада Анђе Јошва и Јова Перова и сјевера Вука Ђурипина и Илије Маркова, процијењена круна 300.

2. Гора и $\frac{1}{8}$ земље која се простире од Дубоког Дола до Дебелог Крша, граници: од истока имовином Ива Јокова и Ника Ђуро-ва, југа и запада Анђе Јошва, Вука Ђурипина и Божа Илија и од сјевера Јока Ивова и Илије Вукова, процијењено круна 150.

3. Једно рало земље у Праички До са живицом око истога, граници: од југа, истока и сјевера имовином Марка Николина и Вука Ђуришина, процијењено круна 450.

4. Једно рало и $\frac{1}{8}$ земље и гора изнад истога, које се налази у Праички До, граници: од истока и југа имовином Ина Јокова, запада Вука Ђуришина и Јока Ивова и сјевера Марка Николина, процијењено круна 860.

5. Једно рало земље у Мрђенов До, и сва гора око исте земље, граници: од истока гором Ника Маркова, Илије Маркова и Јока Ивова, југа Вука Ђуришина и општим путем, од запада Марка Николина и сјевера Јока Ивова и гором Петрољском, процијењено круна 850.

6. Гора у присоје више Сјенокоса, граници: од истока Јока Ивова, југа општим путем, запада Илије Вукова и сјевера Пера Маркова, процијењено круна 50.

7. Гора у Убљески Бријег, граници: од истока гором Ива Јокова, југа општим путем, запада Јока Ивова, и сјевера Пера Маркова, процијењено круна 30.

8. Кућа и под њом један черек земље у три комада налазе се у Село Јабуку, процијењено круна 150.

9. Кућа са собом и три комадића земље — $\frac{1}{4}$ — и орајак око истога у село Јабуку, процијењено круна 160.

10. Кућа са оборица; бостаном и једним комадом земље под истом кућом у село Јабуку процијењено круна 180.

11. Гора у Стражаник, граници: од истока гором Пера Маркова, југа Јока Ивова и Вука Ђуришина, запада и сјевера Ника Маркова, процијењено круна 30.

12. Гора у Стражаник, граници: од истока и југа Вука Ђуришина и Јока Ивова, запада и сјевера Илије Маркова, процијењено круна 25.

13. Гора у Стражаник, граници: од истока гором Илије Маркова, југа Вука Ђуришина и Јока Ивова, запада и сјевера Јока Ивова, процијењено круна 35.

14. Гора у Станишта, граници: од истока Ника Маркова, југа и запада Вука Ђуришина и сјевера Шпира Видакова, процијењено круна 40.

15. Гора у Станишта, граници: од истока Илије Маркова и Шпира Видакова, југа Јока Ивова, запада и сјевера Пера Маркова, процијењено круна 55.

16. $\frac{1}{4}$ земље и гора око исте у Станишта, граници: од истока гором Ива Јокова, југа Ника Маркова и Вука Ђуришина, запада и сјевера Ника Маркова и Шпира Видакова, процијењено круна 95.

17. Гора у Станишта, граници: од истока Ива Јокова, југа Шпира Видакова, запада Јока Ивова и од сјевера Божка Илија, процијењено круна 35.

18. Гора у Ђулојојски Врх, граници: од истока гором Ива Станкова, југа Илије Маркова, од запада и сјевера Ива Станкова, процијењено круна 50.

19. Гора у Ђулојојски Врх, граници: од истока гором Шпира Видакова, југа Ника Ђуришина и земљом Шпира Видакова, запада Вука Ђуришина и од сјевера Ника Маркова, процијењено круна 60.

20. Три комада горе у Пештолу, граници: од истока и југа гором Шпира Видакова, а од запада и сјевера Јока Ивова, процијењени круна 145.

21. Једно рало земље у Праички До и око њега три листосјека горе, граници: од истока гором Пера Маркова и Вука Ђуришина, југа гором и земљом Ника Маркова, запада Вука Ђуришина и Теклићеском и од сјевера Ника Јокова, процијењено кр 800.

22. Једно и по рало земље под куће на Јабуку, граници: од истока гором и земљом Илије Маркова, југа и запада Ника Маркова и сјевера земљом Ника Маркова и Ива Јокова, процијењено круна 170.

23. Један черек земље у Ржишта и гора изнад исте земље, граници: од југоистока земљом и гором Шпира Видакова, запада Јока Ивова и од сјевера општинским путем, процијењена круна 200.

Број 512—387—1906.

Бајине, 16. августа 1906. год.

Цетињски Капетански Суд

Кап. Богдо Мартиновић

Р. 817, Бр. 386, 1,1

О Г Л А С

Јавна продаја непокретности Матије За вишина Меденице из Дријенка, извршиће се дана 15. фебруара 1907. године.

Види оглас у 19 броју „Гласа Црногорца“ ове године.

П. број 218—113—1906.

На Блатини 15. августа 1906.

Р. 38, Бр. 389, 1,1 Кап. Милош Радовић

О Г Л А С

Износи се на јавну продају доље описане непокретности Јована Шујова Павлица, из Горице, која је процијењена круна 412 и 50 хелера.

Продаја ће се извршити у канцеларији подносиоца суда. За продају одређује се

три рска 16. септембар, 16. октобар и 16. фебруар идуће 1907. године у 10 сати грије подне, на првом року неће се непокретност продати испод процијењене вриједности, на другом хоће и више али никакво испод $\frac{2}{3}$ процијење, а на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лиценат дужан положић јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они који имају на непокретност какво реално право, дужникови повјериоци, и сви они који имају право прече купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

1. У једном комаду у звано мјесто „Ље сковник“ једно рало рађене земље и ливаде, са неким оградама код куће истог и $\frac{1}{4}$ и $\frac{1}{8}$ истога граници од истока земљом Видака Тодорова, а од запада земљом Вилише Чокетина, од сјевера народним путем и Јовановијем обором.

Број 725—162—1906.

Давидов Град, 16. августа 1906

Капетански Суд

Р. 179, Бр. 388 1,1 Кап. П. Бошковић

Приватни огласи

Јован Милошевић — Трст

комисионарски посао, трговина на велико у колонијалној роби, дрога-рији, јужним воћем и т. д.

Имаде везе са највећим свестра-ним увозним и извозним пијацама: Све врсте земаљских производа као орахе, вуну, кожу, звијерку, разно меде-нално коријење, лишће, бобе, и цвијет купује за свој властити рачун и прима у комисију — постизава нај боље цијене, кулантна послуга, про-визиона стопа умјерена.

П. п. Бр. 86. 22—26

КО ЖЕЛИ ДОБРО И ЈЕФТИНО КУПИТИ,

нека се обрати мени. Мјесто 150 К само 110 К првовер-тни катаци (бицикли) модел „Атиса“ 1906 са јемством го-дину дава. За госпође 130 К. Слободно коло са брезжине погон 20 К више. Огртачи (гуије) по 6, 7, 8 К. Шаркови 4—5 К. Сви делови катаци и прибор уз најниже цијене. Употребљени катаци по 65, 70, 80 К. Специјални каталог бицикла на захтјев бесплатно. При парци-балма 20 К унапријед, остатак уз поузеће (ривалу).

Умјесто К 40 само К 12. Најфинији, чисто акром, двоструки дурбин, нај-лошији, најбоље састана, са 6 објектива, најбоље калкофе. Мо-дел „Zeus“ за путовање, ка-залашта и т. д., 144 mm. ви-сов, објективи 43 mm. промјера уз ванредну свјетлост, са компасом којни ток и ремење К 12. Као што је доказано, продао је преко 10.000 комада војних, спортских клубовима и т. д. Мој велики пуцстров. каталог претена, сатона и мно-гих бекких повошти бесплатно на захтјев. Наручбе вршиш једино уз поузеће (ривалу). Што се не допада, примама натраг и замјењујем или по-враћам паре. Протоколс. тргов. Дом

М. Рундбакин Wien IX.

Cichtensteinstrasse 23. Утемељен 1875 г.

П. п. број 350 (1—10)

Јавна благодарност

Под притиском неваљеливе туге и тешке ране на срца родитељска, која нас снађе приликом смрти нашег никад неза-борављеног сина

† МАРКА ПЕРОВИЋА,

болицара у Војном Гарнизону

који се пресели у вјечност у свом родном мјесту у Сеопу, у 16 год. живота, те тијем угаси своју кућу и остави саморане роди-теље. — Неможемо пропустит да а овим не изјавимо доживотно благодарност г. бри-гадиру Јанку Вукотићу, Министру Војном, који покојника храбријаше за вријеме бо-

лести и материјалну му помоћ своју указао. Српачна хвала г. г. докторима Ковачевићу и Матановићу, који се мучише да покој-ника из чељусту смрти отргну. Неизмјер-на хвала браћи Селчањима и другим при-јатељима, који га сжалише и ва лијеп на-чин материјалне помоћи предадоше. У опште свима и свакоме хвала.

Сеоп, 15. јула, 1906.

На свагда сжалашћени

отац: Темо, мати Јокана, Перовићи — са осталом родбином

Р. 134, Бр. 383, 1,1

Јавна захвалност

Приликом смрти нашег драгог и не-прежаљеног

† Милоша,

поручника стој. војске на Цетињу,

који се послје тешког и дугог боловања пресели у вјечност 5 августа ове године, у најбујнијем цвијету младости — у 27 го-дини живота. Обурјани тугом за нашим нијгда непрежаљеним Милошем у велико-нам би туга ублажена, како писменим и телеграфским тако и личним саучешћем од стране познаника и пријатеља, те овим пу-тем сматрамо да особиту дужност изјавити вјечиту благодарност на првом мјесту: Ње-говом Височанству Књазу Мирку, који нам телеграфским путем саучествова и својим топлим саучешћем учвијељена срца роди-теља ублажи.

Хвала г. г. вој. Божу, вој. Шаку и Марку Петровићима, министру војном г. бригадиру Ј. Вукотићу, г. вој. Гавру Ву-ковићу, г. министру А. Радовићу, г. г. бри-гадирима: Јову Мартиновићу, Милу Ђу-ратковићу и Лакићу Војновићу; вој Со-чичи, вој Перовићу и сардару Ј. Радовићу; командатама бригаата: Иву Ђураковићу, Ми-лутину Вукотићу, Милутину Николићу и Јоку Харићу. — Г. г. Марку Вукотићу, Марку Радуловићу, Михаилу Ичковићу, Спасоју Илићу, Милу Ковачевићу, Дру Ковачевићу, Сауу Вукотићу, који нам та-кође телеграфским путем саучествоваше и тугу ублажише.

Особита хвала на личном саучешћу г. г. бригадиру вој. Ђуру Петровићу, бри-гадиру Милошу Вукотићу, бригадиру М. Ра-тиновићу; командирима: Блажу Бошкови-ћу, Мргуду Јовићу, хвала командирима: Гаталу, Пламенцу и Вешовићу, који у-име г. г. сфидира стој. војске покојнику вијенац на одар положише и својим при-суством пратњу учвијељена срца роди-теља ублажише.

Вјечита хвала г. г. сфидирима стој. војске, који нам присуством, и телеграф-ским путем саучествоваше и тугу убла-жише.

Хвала г. г. докторима: Перавићу, Ма-тановићу, Радуловићу, Огњеновићу и Ку-јачићу, који се својски заузимаше да по-којника из чељусту смрти отргну.

Хвала г. г. свештеницима: протв Пе-тровићу, Драговићу, Ивановићу, Дипчеви-ћу, Војину Поповићу и Стојановићу, који покојника до вјечне куће отпратише и опи-јело му на онако лијеп начин извршише.

Захваљујемо г. потпоручнику Раичко-вићу, који се је онако дирљивим говором са покојником опростио — Такође смо захвални г. учитељу Радовићу, који са-бјацима пратњу увелича, као и г. учите-ља Хелдигу, који са пјевачким друштом „Бранко“ пратњу покојнику у велико пот-кријепо и мелодичном пјесмом нашег по-којника до вјечног бораишта — отпратише.

Српачна хвала браћи Пиперима, који на челу са својим старешинама у жалости нам учествоваше; такође захваљујемо браћи Зећанима и Љешковљима, који са својим старешинама на челу тјешите нас у вели-кој жалости.

Вјечита хвала браћи Братоножићима и Кучима са својим старешинама, који се у оноликом броју око покојничког ора сакупеше, њега братски сжалише, и до вјечне куће отпратише, а нама силне ране ублажише.

Особита и незаборављена хвала гра-ђанству Подгорице све три вјерисповије-ди обојега пола, које нам за вријеме боли-јести непрестано посјеђава као и при по-сљедњем растанку, на онакав — начин по-којнику саучествова.

Још један пут српачна хвала свима и свакоме, ко нам ма којим начином ублажи-тугу и лијечи учвијељена срца ожалашће-них за навијек родитеља.

Подгорица, 11. августа 1906.

Ожалашћени:

Бригадир Велиша Јазовић са осталом родбином.

Р. 456, број 385, 1,1

Јавна захвала

Тешко растужени опаком судбином, која нам оте премилу сина и наду бриж-не матере, њежњег и предрагог брата, братско крило и уздалицу, сестрински по-нос и радовање; потресени пренеликом жа-лошћу за нашом питомом јабуком, за нашим малим, незаборавним, ненакнадним и непре-жаљеним

НИКОМ ПОПА ФИЛИПА ИВАНИШЕВИЋА,

(21/I. 1891. — 27 VII. 1906.)

гимназистом четвртог разреда,

којега претешка болијест у најбујнијем цвијету његова млађаног живота, у 16 го-дини, истраже из толиких материних ње-дара, из млога и слаткога братског и се-стринског загрљаја, те се његова душа вини у висину, да настави други живот вјечне истине, — тјешимо се љубављу и саучешћем, које нам браћа, кумови, прија-тељи и познаници исказаше у болијести, спроводу и погребу Никоу.

Дужност нам налаже, да с тога од срца благодаримо најпој драгој браћи Ива-нишевићима, који су нашег драгог покој-ника за вријеме болијести непрестано по-жаљали, а приликом смрти братски га опла-кали, ожалили и до гроба га отпратили. Благодарни смо свој нашој браћи Доњо-крајцима, који у великом броју дођоше на покајање и присуствоваше спроводу и упо-ку. Захвални смо свему без разлике гра-ђанству вароши Цетиња, које је многоброј-но долазило на покајање и учествовало у спроводу и упоку. Хвала Баицама, који су долазили на покајање. Веома смо захвални нашој пријатељима са Зачира и Д. брског Села, који у великом броју на покајање дођоше и нашег покојника ожалише.

Неизмјерна хвала покојничкој полу-браћи, Филипу и Крсту Драговићу, као и рођаци Луки Муратову Бошковићу, који не жалише труда из Њида доћи и на нај-жалостивији начин покојника ожалити и до гроба испратити.

Даље нам је дужност овом приликом особито заблагодарити лијечника Дру-лази Димитријевићу у Сарајеву, који се око покојника својски заузима, да нам га отрг-не смрти. Захвални смо такође и лијечни-цима Дру Фрилану и Дру Клинеру у Српјеру, као и Дру Перавићу и Дру Огњеновићу на Цетињу, који се својски за-узимаше, да покојника сачувају у животу.

Такђе нек је хвала протојереју ца-тињском Крсту Матачевићу, који над по-којником изврши црквени обред.

Хвала свијема онијем из моста и са стране, који нам лично, писмено или теле-графски изразаше своје саучешће у свј-нашој великој жалости; а тако исто хвала свакоме, ко се старао ма којим начином ублажити нашу тугу.

Цетиње, августа 1906

Тешко ожалашћени:

мати Маре; браћа: Јошо и Саво; сестре: Милица, Маке и Стане; снахе: Стаке и Маше

Р. 366, број 390 1,1

Јавна захвала

Приликом смрти наше непрежаљене матере, свекрве и сестре

† АНЂЕ РАДУЛОВИЋ,

која положи четвородневног боловања 14. августа, предаде Богу своју илмениту ду-шу; са овим изјављујемо нашу најгласнију захвалу грађанству вароши Подгорице — обојега пола, који покојнику престајаше и многобројно до вјечне куће испратише. Братски захваљујемо сродницима — Раду-ловићима из Конава и из Подгорице, који ју сроднички ожалише, с чиме нам тугу ублажише; поново свакоме вјечно благо-дарни остајемо.

Подгорица, 16. августа 1906. г.

Ожалашћени:

син Крсто Радуловић, снаха Велика, бра-ћа: Митро и Зарија Радичевићи са осталом родбином.

Р. 88, број 384 1,1.